

## Grădinile copilăriei

Necorupb

---

Grădinile copilăriei mele,  
rămase-n amintire printre astre,  
cu rădăcinile se prind în stele  
și cern fiori din zărilor albastre.

Pe aripile unui dor cuminte  
revin acum în fiecare seară  
învăluindu-mă pe dinafară  
cu ritmurile unei muzici sfinte.

Și îngerii din cer mă înconjoară  
să mă ridice-n slava lor divină,  
să mă îmbăt cu florile de vară  
pe care-n suflet le aștept să vină.

Revăd în gând copilăria sfântă,  
pridvorul de la casa părintească,  
și în adâncul meu încep să crească  
copaci vrăjiți, cu frunze care cântă.

În legănarea lor defragmentată,  
ce se revarsă-n valuri printre stele,  
mă văd plutind prin univers deodată,  
copil rămas, în visurile mele.